

Annandag Pingst i nådens år 2022- Åke Malander

Introitus Psal 110, Gt Jes 52:7-12, Ep Apg 10:42-48, Ev Joh 3:16-21, II Joh 6: 43-51.

Veni, sancte Spiritus, Reple tuorum corda fidelium, Et tui amoris in eis ignem accende: Qui per diversitatem linguarum cunctarum Gentes in unitate fidei cogregasti. Halleluja! Halleluja!
O du Helge Ande, kom till oss in, Med nåd och frid i dina trognas hjärtan bliv, Din levande kärlekslåga där upptänd och uppehåll, Du som av alla tungomål och land församlar folken I Herrens Jesu Kristi tro endräkteliga. Halleluja! Halleluja!

Guds nådiga vilja om människans salighet

Det är blommande pingst över våra nordiska länder dessa dagar, och vi gläds över hur Skaparen på nytt låter naturen sjuda av liv, så att vi med psalmisten får lovprisa Herren och säga: *Du sänder ut din Ande, då skapas de och du förnyar jordens ansikte.*

Men det är fröjd och förnyelse även i andens rike. Det är pingsthelg, den sista av kyrkoårets tre stora högtider. Igår, på Pingstdagen, firade vi Andens utgjutande över lärjungarna, hur Jesu löfte, *"få dagar härefter ska ni bli döpta i den Helige Ande"*, gick i uppfyllelse. Genom detta mäktiga under lyftes Ordet ut till allehanda folk under solen, på deras egna språk. Därigenom är Pingsten **bibelordets högtid**. Vi möter Ordets under på ett trefaldigt vis. Först möter vi den gudomliga inspirationens under, Bibelns tillblivelse. Apostlarna predikade "allteftersom Anden ingav dem att tala". Sålunda tar vi emot bibelordet, inte som mänskliga tankar om Gud och människan, utan som Guds Ord till oss människor, Guds tillförlitliga, andefyllda och livgivande ord – givet till oss genom människor, på mänskligt språk. Vidare firar vi att inspirationens Ande inte bara en gång gav oss Ordet utan att han alltjämt ger oss detsamma. Han påminde och lärde apostlarna allt vad Jesus sagt och gjort och förde dem in i hela sanningen. Ordet är bevarat, räddat undan glömska och förvrängningar – också detta genom människor, genom mänsklig skrivkonst. Så kan vi idag tryggt veta att vi har bibelordet oförvanskat, bevarat genom många avskrifter, genom mycken mänsklig skrivarmöda. Ingen skrift från antiken är så väl bevarad som Nya testamentet. Men låt vara att vi har en väl bevarad och tillförlitlig hebreisk och grekisk text, vad hjälper det oss,? Hur många kan läsa den? På Pingstdagen fick var och en höra Guds Ord på sitt eget språk. Pingsten är därmed också **bibelöversättningarnas högtid**. Samme Helige Ande som ingivit och bevarat Ordet har också, genom Ordet, drivit kyrkan till att arbeta med att göra Ordet tillgängligt på vår tids språk. Därför vill vi med psalmens ord tacka Herren och säga: Ditt Ord har blivit även våra fötters lyckta och ett ljus även på vår stig. Och detta levande och andefyllda Ord är det medel, det nådemedel genom vilket Anden verkar i Kristi kyrka och församling. Därför sätter vi som tema för idag:

Den Helige Ande skänker oss Livets Bröd – genom nådens medel.

Vi behöver ett Livets Bröd

Ordet är oss givet, till tröst, till lärdom, till förmaning och varning. Och vi får på vårt eget språk höra dagens bibeltexter läsas. I dagens predikotext, i Joh. 6, hör vi att folket knorrar och knotar, när Jesus talar om vägen till Livet, om det levande brödet som kommer ner från himmelen. Ja Guds undervisning går på tvärs mot mänskliga tankar. Som evangelietext läses idag Bibelns kanske mest kända vers: *"Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska förgås utan ha evigt liv."* När Jesus här talar både om att förgås och att ha evigt liv, så bör detta få oss att inse att vi behöver det Livets Bröd som han här talar om.

Ordet "förgås" säger att en dom hänger över världen, över alla människor utan undantag, ty *"ingen finns som gör vad gott är, ingen rättfärdig finns, icke en enda"* Denna dom över människorna och deras onda gärningar gäller även oss vanliga vardagssyndare, du och jag, som är som folk är i största allmänhet och inte värre än andra. Vår egen fromhet hjälper här intet. Jesus har tydligt och klart sagt: *"Det som är fött av kött är kött."*

Det finns ett Livets Bröd

Men det finns ett medel som kan vända vår situation och frälsa oss från "förgås" och istället föra oss till "evigt liv". Ett medel Jesus kallar Livets Bröd. Det brödet är av annorlunda slag än "vårt dagliga bröd", som är för våra timliga behov och ger näring åt vår kropp. Det brödet kommer "av jorden". (Jfr Jesu egen bordsbön: "Lovad vare du Herre, vår Gud, hela världens konung, som låter bröd framgå av jorden.") Det brödet, trots att det är Guds goda gåva, förmår inte skänka Livet åt dem som äter. Fäderna åt manna i öknen, och de dog. Men Livets Bröd kommer från himmelen och mättar själens

behov och ger evigt liv åt alla som äter det. Det brödet heter Jesus Kristus, och det bröd han ger är hans kött, som han ger till liv för världen. Ordet blev kött och tog sin boning ibland oss. Och han utgav sig själv ända till döds, ja till döden på korset. Där blev hans död till liv för världen. Detta är Livets Bröd, Jesus Kristus och honom som korsfäst.

Livets Bröd finns för oss – fritt och för intet

Mot Jesus knorrade man också över att han tog emot syndare och åt med dem. Men hade dessa hans vedersakare förstått, att just detta, att denne man som tar emot syndare, var även deras enda möjlighet till salighet, så hade de instämt med oss, när vi lovsjunger Jesus för att han är just syndares Frälsare, för att han dött för alla syndare, för oss ogudaktiga och ovärdiga. Ty just sådana är vi, och som sådana är vi älskade av Gud, inte först i den mån vi blivit omvända och helgade, utan just som medlemmar av det gudsfientliga människosläktet. Just den ogudaktiga världen är det som Gud älskar och för vilken han låter förkunna det förunderliga budskapet om en ställföreträdande Frälsare.

Livets Bröd tas emot genom tron – och endast genom tron

Kyrkofadern Augustinus säger: "Tro, och du har ätit." Ja, vi hör ju hur Jesus själv betygar, i Joh. 5: *"Den som hör mina ord och tror på honom som har sänt mig han har evigt liv och kommer ej under någon dom utan har övergått från döden till livet."* Den salighet som Sonen har förvärvat åt oss, den räcker oss genom evangelium, i Ordet och Sakramenten. Detta evangelium, detta kraftladdade budskap, inte bara riktar sig till tron, det är även det medel som skapar tron och håller tron vid liv. Så är tron inte något människans eget verk utan Guds verk i människan. Tron åstadkommer ingenting som inte redan är tillstädes, tron bara tar emot ett redan fullbordat faktum. Du blir inte salig därför att du en troende, salig blir du därför att Kristus har fullkomligt uppfyllt Guds heliga lag i alla människors ställe, även i ditt ställe, och har fullkomligt försonat, lidit och dött för alla människors alla synder, även för dina. Den detta tror är salig, men den som förkastar Jesus och inte tror hans ord har en domare över sig: de ord Jesus talat ska döma honom på den yttersta dagen. Eller som vi hörde Jesu ord i evangeliet: *"Den som tror på honom blir inte dömd, men den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte tror på Guds enfödde Sons namn."* Så finns här både lag och evangelium. Ordet är tveeggat – till liv eller till dom.

Låt oss därför, medan dagen ännu varar, ta vara på Jesu ord, för *"hos ingen annan finns frälsningen. Inte heller finns det under himlen något annat namn, som givits åt människor, genom vilket vi blir saliga"*. Men det namnet är desto säkrare, ty Guds orubbliga Ord och löfte säger, att var och en som tror på Jesus Kristus inte ska förgås utan ha evigt liv. Amen.

Kom Helge Ande, vittne giv I mig, att Jesus är mitt liv, Och att jag intet annat vet Än Jesus till min salighet.